

๕๘
ครั้งที่ ๕๓/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๒ นาฬิกา

เมื่อสภาริมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ทำการแทนประธานสภาฯ ได้กล่าวเปิดประชุม และแจ้งต่อที่ประชุมว่า เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบไม่มี ครั้นแล้วเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๕๘/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งนั้น

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ของ ต. ยู่เกียงทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี ต่อที่ประชุม

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติได้แถลงถึงความจำเป็นในการที่ต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มีใจความสำคัญว่า เพื่อให้รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีต่อสภาฯ ภายในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ของปีนั้น ๆ

ที่ประชุมได้ตั้งมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ^๕ และเนื่องจากรัฐบาลเสนอขอให้พิจารณาารวดเค็ยวตามข้อบังคับ ที่ประชุมจึงได้พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจนจบร่าง ในที่สุดที่ประชุมลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕} ขึ้นเสนอคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพื่อดงนามและประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภา ฯ เสนอญัตติเรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภา ฯ ข้อ ๖๗ ของ ด. ยู เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี ต่อที่ประชุม

ผู้เสนอแถลงความประสงค์ มีใจความว่าเพื่อให้รัฐบาลยื่นพระราชบัญญัติต่อสภา ฯ ภายในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ของปีนี้ ฯ ต่อที่ประชุม

ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วย

ทำการแทนประธานสภา ฯ ได้ขออนุมัติต่อที่ประชุมให้เลื่อนกระทูถามของนายแซ ยูนิพันธ์ และนายเตียง ไชยกาด ไป ซึ่งเจ้าของกระทูไม่ได้มาประชุม ที่ประชุมจึงได้อนุมัติให้เลื่อนไปได้

ครั้นแล้วทำการแทนประธานสภา ฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกต่อไปนี้ตั้งกระทูถามรัฐบาลได้ตามลำดับ

หลวงวิวัฒนคดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา ตั้งกระทูถามว่าเวลาดานการทำเหมืองแร่ต่าง ๆ ที่ใช้ขุดด้วยเรือและเหมืองใหญ่เหมือง

คู่บ ได้ซุกทำให้แม่น้ำดำคลองเสียหายเกือบจะใช้การไม่ได้ เมื่อเรือ
ซุกและเจ้าของเหมืองซุกเอาแร่แล้วได้เอาหินตกกระเด็นมาไว้ข้างบนจะ
ทำการเพาะปลูกไม่ได้ การทำเหมืองแร่เจ้าของเหมืองแต่ละบริษัท
เจ้าของเรือซุกก็ได้ทำสัญญาไว้กับกองที่ดินและโลหกิจว่า จะไม่
ทำให้แม่น้ำดำคลองและพื้นที่เสียหาย เพราะพื้นที่รวมพอจะปลูกพืช
ผลได้เป็นที่ ๆ มีแร่ ถ้ารัฐบาลไม่ควบคุมให้เด็ดแล้วที่ดินยอมเสียหาย
มากจะไม่ที่ที่ดินให้ราษฎรได้ทำการกสิกรรม ส่วนตามแม่น้ำดำคลอง
ซึ่งเรือซุกได้ซุกเอาแร่แล้วเกือบจะใช้การเดินเรือไม่ได้ ที่เคยใช้เรือ
ใหญ่ ๆ ก็ต้องเปลี่ยนเป็นเรือเล็ก ถ้าในฤดูแล้งแล้วบางแห่งใช้เรือไม่ได้
เสียเลยเรื่องรัฐบาลจะดำริจัดการอย่างไรได้บ้าง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจฯ ตอบว่า การอุตสาหกรรม
เหมืองแร่ที่ทำกันอยู่ก็มีแต่ในจังหวัดทางบักซ์ได้ และได้ทำการกันมา
แต่โบราณกาลแล้ว ท้องที่แถบนั้นไม่เป็นทำเลที่เหมาะสมสำหรับการ
เพาะปลูก เช่นในมณฑลทงกั๊กเดิมเป็นต้น ก่อนใช้พระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่ ไม่มีการบังคับให้ทำทันท้องกัน มุตกินทราย
จึงไหลลงสู่แม่น้ำดำคลองทำให้ดินเขินมาเสียมาก นอกจากนั้นแม่น้ำ
ดำคลองยอมดินเขินขึ้นโดยธรรมชาติด้วย กล่าวคือ น้ำฝนไหลชะดิน
ทรายลงไป เมื่อมีพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ขึ้นแล้ว ทางการ
ก็ได้บังคับให้ทำทันท้องกันมุตกินทราย และมีบทบัญญัติในพระราช

บัญญัติไว้สำหรับตงโทษผู้ทละเมิดในเรื่องเช่นนี้ ในเวลาต่อมาการ
คืนเงินของแม่บ้านดำคตองอันเกิดจากมรดกสินทวายของเหมืองแร่ก็ยอม
บรรเทาตงไป หากจะคืนเงินชงบางก็เป็นโดยขรรวมชาติ

ในการอนุญาตประทานบัตรให้ทำเหมืองแร่ รัฐบาลก็ยอม
พิจารณาว่าประโยชน์ในการทำเหมืองแร่มีมากกว่าที่จะได้จากการ
เพาะปลูก แม้กระนั้นก็ยังได้กำหนดให้ผู้ขอประทานบัตรถมขุมเหมือง
ที่ขุดเอาแร่ชงและเกดยพันทให้เรียบร้อย เพื่อให้เป็นทที่ทำการเพาะ
ปลูกได้ในภายหน้าอีกด้วย แต่ก็เป็นขรรวมคากว่าจะทำการเพาะปลูก
ได้ก็ต้องกินเวลาดานาน ในการที่จะอนุญาตให้ทำเหมืองแร่ก็ได้ให้ผู้
ประทานบัตรทำสัญญาวางเงินประกันไว้สำหรับการเสียหายที่จะเกิดขึ้น
แก่แม่บ้านดำคตองเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการรับผิดชอบทางอาชญา
ตามพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ ถ้าเป็นการทำเหมืองในแม่บ้าน
ดำคตองก็ได้กำหนดให้ผู้ขอประทานบัตรทำแม่บ้านดำคตองตอนที่ขุดเอา
แร่ชงแล้วให้คืนดีตามสภาพเดิมด้วย แต่โดยมากแม่บ้านดำคตองที่
อนุญาตให้ทำเหมืองแร่ได้คืนเงินมาเสียก่อนคังกล่าวแล้วข้างต้น แต่
อย่างไรก็ดี เวตนารัฐบาลได้ระวังอย่างกวคชงที่จะมิให้มีการเสียหาย
แก่แม่บ้านดำคตองเพิ่มชงจากที่เป็นอยู่แล้ว ถ้าปรากฏว่ามีผู้ขอประทาน
บัตรรายใดทำให้เกิดการเสียหายแก่แม่บ้านดำคตองจนคืนเงินเพิ่มชง

เกินควรแล้ว ก็จะได้ดำเนินการกับผู้ถือประทานบัตรรายนั้นต่อไป
ตามที่เห็นควร

ขุนประเจตตรุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ตั้งกระทู้
ถามว่า การสร้างรถไฟกับการสร้างถนนอย่างไรจะสำคัญกว่ากัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจฯ ตอบว่า การสร้างรถไฟ
และการสร้างถนนมีความสำคัญและจำเป็นทั้ง ๒ อย่าง เป็นทาง
คมนาคมที่เหมาะสมแก่การใช้ในลักษณะต่างกัน พิจารณาในเรื่องค่า
ขนส่งในทางไกลสำหรับสินค้าหนัก ค่าขนส่งโดยรถยนต์แพงกว่า
รถไฟ จึงสมควรมีรถไฟเพื่อรับใช้การขนส่งสำหรับทางไกลและสินค้า
หนัก ส่วนในทางใกล้ การขนส่งโดยรถยนต์ถูกกว่ารถไฟ ทั้งที่ใด
ที่มีถนนหนทางผ่านไป ประชาชนอาจคิดค่าใช้จ่ายถนนหนทางนั้นได้ทุกหน
ทุกแห่งตลอดสาย และโดยใช้อยุดยานของตนเอง เป็นการสะดวก
มากกว่ารถไฟ ซึ่งการติดต่อกับท้องที่ที่ผ่านไปไม่ได้แต่ที่สถานีและมี
กำหนดเวลาที่รถไฟจะผ่าน นอกจากการให้ความสะดวกในการขนส่ง
แล้ว ถนนยังเป็นเครื่องมือสำหรับชักจูงให้พลเมืองเปลี่ยนสภาพของ
ท้องที่จากป่าดงเป็นที่สำหรับกิจกรรมและอุตสาหกรรม เป็นการเปิด
ท้องที่ให้เกิดผลมากขึ้น ในท้องที่บางแห่งที่ยังไม่มีสินค้าเพียงพอที่จะ
ต้องสร้างทางรถไฟ ควรสร้างถนน เพราะค่าก่อสร้างถูกกว่าการสร้าง
ทางรถไฟมาก

ทั้งทางรถไฟและถนนย่อมเป็นประโยชน์แก่การขนส่ง การ
ปกครอง และการยุทธศาสตร์ การจะควรสร้างอย่างไรนั้นก็แต่แต่
สภาพของพื้นที่ภูมิภาคและการครองชีพของประชาชน ประกอบกับ
นโยบายบางประการของรัฐบาลด้วย

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งกระทู้
ถามว่า

๑. ดินค้าที่สำคัญของดงยามมีข้าวและไม้ ขอนล็กเป็นชาติและ
รัฐบาลได้ช่วยเหลือชานาแล้วเช่น จัดการหาดงาดข้าวให้ กับส่ง
พันธ์ข้าวไปประกวดและจัดตั้งสหกรณ์เป็นต้น สำหรับพ่อค้าไม้ขอน
ล็กนั้น รัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือไปแต่อย่างไรบ้าง

๒. ไม้ขอนล็กในจังหวัดแม่ฮ่องสอนต้องส่งไปขายที่ประเทศพม่า
แห่งเดียว ดังนั้นพ่อค้าไม้ขอนล็กจึงจำเป็นต้องติดต่อกับชาวพม่าเช่น
ขายไม้และกู้ยืมเงินเป็นต้น แต่การกั้นหนทางเดียวดกเบียดงรอยละ ๓
ต่อเดือน และผู้ที่รับซื้อไม้ในพม่าก็คอเขาหนนเอง ดังนั้นจึงได้ถูก
กศราควไม่อยู่เหื่อง ๆ เช่นนรัฐบาลจะช่วยมัดเบ้าความลำบากนได้โดย
วิธีใด

๓. ประเทศดงยามเป็นศูนย์กลางแห่งตลาดสินค้าของต่างประเทศ
เกือบทั่วโลก และคนต่างประเทศยังทุ่มเทกันเข้ามาอาศัยอยู่เด่มอ
โดยมากก็หวังจะเป็นสื่อการเงินนั่นเอง ส่วนคนไทยเองที่เป็นผู้มั่ง

ก็ชอบนำเงินออกไปใช้นอกประเทศโดยหาความจำเป็นมิได้ ^{๕*} ทั้งนี้
เป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะกักเงิน
รายนี้ได้บ้าง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจฯ ตอบว่า

๑. เรื่องสินค้าไม้ ขอนสัก รัฐบาลก็ได้ช่วยเหลือพ่อค้าไม้
เหมือนกัน กล่าวคือ

ก. เมื่อมีผู้แสดงความประสงค์จะซื้อไม้ไปในต่างประเทศ ทาง
การก็ช่วยเหลือแจ้งให้พ่อค้าและบริษัททราบ เพื่อให้ผู้ค้าซื้อขาย
ติดต่อกัน ทั้งได้ช่วยเหลือพ่อค้าไม้ส่งไม้ซึ่งออกไปขายในต่างประเทศ
เป็นการหาตลาดและส่งเสริมการค้าขายให้

ข. ได้ส่งตัวอย่างไม้สักและไม้อื่นไปแสดงในต่างประเทศเป็น
การเผยแพร่สินค้าไม้

ค. ได้ช่วยเหลือให้พักผ่อนใช้เงินค่าภาคหลวงไม้ให้ผู้ที่มีหลัก
ฐานตามควร

๒. ไม้ขอนสักจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นจะส่งมาขายทางกรุงเทพฯ
ไม่ได้ เพราะค่าได้ห่วยแพงมาก จำต้องส่งไปขายที่ประเทศพม่า
ในการซื้อขายพ่อค้าทางเราก็อาจต้องติดต่อกับพวกพม่า และการ
กุ่มและเกี่ยวของเรื่องเงินก็ต้องมีติดกันเป็นธรรมดา แต่จะคิด
ดอกเบี้ยกันอย่างไรหรือมีความบีบบังคับราคาไม้เพียงไรทางการ
หาทราบไม่

พื่อคำที่ขอทำไม้นั้น เมื่อจะได้อนุญาตทางการได้ดอบถ้วน
ปรากฏว่า เป็นผู้มื้หลักฐานและทุนรอน ถึงกระนั้นทางการก็ได้
พยายามให้ความสะดวกในการใช้เงินคือใช้ซื้อตั๋ว ตราพัต ของ
ธนาคารสั่งให้กรมป่าไม้กรุงเทพฯ ฯ แทนที่จะต้องนำเงินไปใช้ให้แก่
เจ้าพนักงานป่าไม้แม่ฮ่องสอนตามระเบียบอย่างแห่งอื่น ๆ เป็นการ
สะดวกยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน

๓. รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะบังคับไม่ให้ผู้มีทรัพย์สินนำเงินไปใช้
ในต่างประเทศแต่อย่างใด เพราะเรื่องการใช้จ่ายเช่นนี้เป็นเรื่อง
ส่วนตัว เขาย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเต็มที่ตามรัฐธรรมนูญ รัฐบาล
นี้เป็นรัฐบาลภายใต้ระบอบรัฐธรรมนูญจะไปคัดสิทธิหรือเสรีภาพ
ซึ่งเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้

แต่รัฐบาลก็ได้พยายามกระทำในทางอื่น คือพยายามอบรม
บุตรนให้มีความรู้ สติรักชาติ ดำรงฯ พระมหากษัตริย์ และ
รัฐธรรมนูญอยู่แล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
ตั้งกระทู้ถามว่า พระราชบัญญัติตัดเงินเบี้ยบำนาญชั่วคราว ซึ่ง
สภา ฯ นี้ได้ออกใช้บังคับเป็นกฎหมายมาแต่ต้นปีแล้วนั้น ปรากฏ
ว่าข้าราชการต่างประเทศนอกสัญญาหาได้ถูกงดเบี้ยบำนาญตาม
พระราชบัญญัติไม่ ความจริงในเรื่องนี้เพียงไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตอบว่า ตามพระราชบัญญัตินั้น ข้าราชการชาวต่างประเทศไม่ต้องถูกตบตีหรือนำมาขู่ เพราะเหตุว่าเป็นปัญหากฎหมายซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาผู้มีหน้าที่ที่จะตีความในกฎหมายออกความเห็นเช่นนั้น คงจึงปฏิบัติตามโดยไม่ตบตีหรือนำมาขู่ของเธอ

ทำการแทนประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลสามเสนใน อำเภอ บางซื่อ จังหวัดพระนคร ให้กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการได้พิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาเป็นวาระที่ ๒ ต่อไปจนจบร่าง ในที่สุดที่ประชุมลงมติให้นาร่างพระบัญญัติฉบับนั้นเสนอคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพื่อทรงลงพระนามและลงนามออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ตามรัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภา ฯ เสนอญัตติคืบเรื่องแก้ไขข้อบังคับสภา ฯ ของนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ต่อที่ประชุม

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติไม่รับญัตตินั้นไว้พิจารณา เป็นอันว่าญัตตินั้นตกไป

พักประชุมเวลา ๑๗.๐๗ นาฬิกา และเริ่มประชุมต่อไปเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภา ฯ ขออนุมัติต่อที่ประชุมว่าสำหรับ
กะทักามที่ ถ้อยกกับกระทรวงการคลังนั้นขอให้เดือนไปคราวหน้า
ที่ประชุมอนุมัติ ทำการแทนประธานสภา ฯ จึงได้อนุญาตให้
ส่งมาติดต่อไปในตั้งกะทักามรัฐบาลได้

พระยาดำรงคณาภิบาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
ได้ตั้งกะทักามว่า เนื่องจากความยากจนได้มีบัณฑิตราษฎรมาหลายปี
แล้ว เพราะการค้าขายไม่ได้ดี บัณฑิตการค้าขายข้าวได้มีราคาดี
ขึ้นบ้าง ราษฎรในภาคอีสานได้พากันบรรทุกข้าวมาขายให้แก่พวก
พ่อค้าข้าววันหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าเกรงราษฎรจะเดือด
ร้อนไป จึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจว่า ท่านได้
ดำริที่จะสำรวจตรวจตราป้องกันการฮอตอยากของราษฎรที่หากจะมี
เงินได้ในเวลาข้างหน้าแล้วหรือประการใด.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจตอบว่า การแก้ปัญหา
ในเรื่องราษฎรอาจขายข้าวได้ทั้งหมด ซึ่งท่านเกรงว่าราษฎรอาจ
ฮอตอยากขึ้นภายหลังนั้น กระทรวงเศรษฐกิจยังมีดำริถึง เพราะ
ความปกติชาวนาย่อมไม่ขายข้าวจนเต็มเม็ดที่ จะเหลือไว้รับประทาน
และทำพันธุ์ อนึ่งราคาข้าวเวลานี้ยังไม่ถึงขั้นถึงกับจะทำให้ราษฎร

พระคฤद्यชารณปรีชาไวท์ รัฐมนตรี ตอบว่า ในเรื่องนายสุข
ฉายาชวลิต ได้เคยปฏิบัติมาเช่นนี้ในเรื่องอื่นๆ เพราะฉะนั้นในเรื่อง
นี้ก็ควรปฏิบัติอย่างเช่นเคย และห้ามไม่ให้ประกันก็เพราะกลัว
จะเสียรูปคดี ส่วนเรื่องนายเด็กด มุณยชัยวิจิ นั้นกำลังอยู่ในระหว่าง
สืบสวน และยังไม่วางใจว่าจะเกี่ยวกับคดีการเมืองหรืออย่างไร.

ทำการแทนประธานสภาฯ เด่นอร่ามพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการดำเนินได้พิจารณา
แก้ไขเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

เมื่อได้มีการพิจารณากันในวาระที่ ๒ จนจบร่าง ในที่สุด
ที่ประชุมได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติขึ้นเสนอคณะผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์เพื่อทรงลงพระนามและลงนามออกประกาศ
ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ตามรัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภาฯ เด่นอร่ามพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม พุทธศักราช
๒๔๗๗ ของนายหอมจันทน์ วัฒนวิจิารณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
ฉะเชิงเทรา ต่อที่ประชุม

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติได้แสดงถึงความจำเป็นในการที่ต้อง
ออกพระราชบัญญัตินี้ด้วยความสำคัญว่า เพื่อที่จะให้แพชงและ

แฟ้มไม้ที่ดองโดยใช้เรียวยนต์หรือเรือกลไฟตากงูในด้าคดองได้ยาวมากกว่าที่กำหนดไว้เดิม

ที่ประชุมได้ตั้งมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ส่งไปให้กรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วันนับแต่วันที่สภาฯ ลงมติ

ทำการแทนประธานสภาฯ อนุญาตให้หอดวงวรมติปรึกษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตงครตั้งกระทู้ดวนถามรัฐบาลได้

หอดวงวรมติปรึกษา ตั้งกระทู้ดวนถามว่า “ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ดวนถามท่านเจ้าคุณนายกรัฐมนตรีว่า พระราชบัญญัติบ้านาญแก้ไขเพิ่มเติมจะส่งเข้าสภาฯ ให้ทันสมัยประชุมนี้ได้หรือไม่ เพราะเวลาดเหลือ ๓๐ วันเท่านั้น ยังหาได้ส่งเข้ามาไม่”

รัฐบาลตอบว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เจ้าหน้าที่ได้เตรียมร่างไว้เป็นรูปแล้ว ฉะนั้นรัฐบาลจะพยายามส่งขึ้นมาให้ทันในสมัยประชุมสมัยนี้

เด็กประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา
นายปพาพ บุญ-หลง
นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร
นายบุญช่วย ดุคนชมิตร
ผู้จ้ดรายงาน

หอดวงคหกรรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร